

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010287
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4616010287.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného V. H., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného V. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. 3. 2019 sp. zn. 2T/101/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30. 10. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 320 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa trestná vec obžalovaného V. H., narodeného XX.XX.XXXX vo I. H., trvale bytom K., L. XXX/X,

pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno e/ Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 02.03.2016 približne o 17.00 hodine na L. ulici, pri rodinných domoch č. XXX/X a XXX/X v Obci Prašice, okres Topoľčany, po prechádzajúcom slovnom nedorozumení napadol poškodeného H. H., nar. XX.XX.XXXX potom, čo poškodený obžalovaného sotil tak, že spadol na zem, obžalovaný vstal zo zeme a udrel poškodeného do zadnej časti hlavy, pričom pri následnom vzájomnom preťahovaní sa ho odsotil a poškodený spadol na zem, v dôsledku čoho utrpel zranenia - zmliaždenie s krvnou podliatinou okolo očníc, otras mozgu ľahšieho stupňa, zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov, povrchovú tržnú ranu a kožné odreniny pravého predlaktia a subluxáciu zubov 11 a 21, pričom uvedené zranenia si vyžadovali lekárske ošetrenie a hospitalizáciu poškodeného v nemocnici a dobu liečenia v trvaní 21 dní,

p o s t u p u j e

Okresnému úradu Topoľčany, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný V. H. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.03.2016 približne o 17.00 hodine na L. ulici, pri rodinných domoch č. XXX/X a XXX/X v Obci Prašice, okres Topoľčany, po prechádzajúcom slovnom nedorozumení napadol poškodeného H. H.,

nar. XX.XX.XXXX potom, čo poškodený obžalovaného sotil tak, že spadol na zem, obžalovaný vstal zo zeme a pri následnom vzájomnom preťahovaní ho udrel opakovane päšťou do tváre, potom ho odsotil, poškodený spadol na zem, v dôsledku čoho utrpel zranenia - zmliaždenie s krvnou podliatinou okolo očníc, otras mozgu ľahšieho stupňa, zlomeninu nosovej kosti bez posunu úlomkov, povrchovú tržnú ranu a kožné odreniny pravého predlaktia a sublúxiáciu zubov 11 a 21, pričom uvedené zranenia si vyžadovali lekárske ošetrenie a hospitalizáciu poškodeného v nemocnici a dobu liečenia v trvaní 21 dní.

Za to mu bol uložený podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienične odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti I. L. vo výške 923,27 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený H. H. s jeho nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný do výroku o vine, treste ako aj náhrady škody.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že sa s napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa nestotožňuje. Poukázal na to, že súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Konštatoval, že výpoveď poškodeného je absolútne nedôveryhodná, pričom v čase incidentu bol pod vplyvom alkoholu. Namietol zrejmu motiváciu poškodeného zo zisťných a pomstychtivých dôvodov. Ďalej uviedol, že výpoveď poškodeného nepodporili ani znalecké dokazovania a poukázal na charakterové vlastnosti poškodeného. K právnej kvalifikácii nepriameho úmyslu poznamenal, že nemal a nemohol mať vedomosť, že ak sa pôjde s poškodeným porozprávať, môže dôjsť k vzniku zranení. Namietol tiež rozčlenenie skutku súdom I. stupňa na niekoľko etáp. Zdôraznil, že sa iba bránil útoku zo strany poškodeného, ktorý ho ako prvý napadol, s ktorou skutočnosťou sa súd I. stupňa vôbec nezaoberal. Jednalo sa teda o nutnú obranu. Súd I. stupňa podľa neho nevyhodnotil dôkazy svedčiace v jeho prospech a vo vzťahu k právnej kvalifikácii vyprodukoval nepriamy úmysel, napriek tomu, že žiadny neexistoval.

V konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Nitre zmenil napadnuté rozhodnutie a spod skutku ho oslobodil z dôvodu, že sa skutok nestal, resp. išlo o nutnú obranu. Alternatívne navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní obhajca obžalovaného uviedol, že sa plne pridrižiava podaného odvolania, doložil do spisu písomný doklad o tom, že voči poškodenému je vedené ďalšie priestupkové konanie voči iným osobám obdobného charakteru. Konštatoval, že na rozdiel od poškodeného, obžalovaný požíva v obci dobrú povesť, nemá konflikty s inými osobami. Poškodený bol medziasom uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania spáchaného voči obžalovanému. Zdôraznil, že obžalovaný sa iba bránil útoku zo strany poškodeného, na čo musel použiť väčšiu silu, čím sa súd I. stupňa nezaoberal. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a obžalovaného spod skutku oslobodiť, alternatívne zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na opätovné prejednanie.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa cíti byť nevinný, správanie poškodeného je scestné, pričom jediným pozitívom tohto konania je, že sa odsťahoval. Uviedol, že pracuje a vychováva s manželkou tri maloleté deti. Navrhol zrušiť obvinenie, keďže nič zlé nespravil.

Zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou (obžalovaným) Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Po preskúmaní veci bolo zistené, že na Okresný súd Topoľčany bola dňa 25. 8. 2016 doručená na prejednanie a rozhodnutie obžaloba proti obžalovanému pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák.

Je potrebné uviesť, že trestná vec obžalovaného už bola predmetom preskúmvacej povinnosti krajského súdu, keď tento rozhodoval na podklade odvolania Okresného prokurátora v Topoľčanoch proti pôvodnému rozsudku súdu I. stupňa sp. zn. 2T/101/2016 zo dňa 30. 3. 2017, ktorým bol obžalovaný spod skutku uvedeného v obžalobe oslobodený. Krajský súd pod sp. zn. 2To/29/2017 dňa 14. 6. 2017 zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil tomuto súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie s potrebou doplniť dokazovanie.

Po doplnení dokazovania v rozsahu uvedenom v uznesení krajského súdu, súd I. stupňa dňa 19. 3. 2019 opätovne vo veci rozhodol tak, že uznal obžalovaného vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák. a uložil mu podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok.

Krajský súd po oboznámení sa s dostupným spisovým materiálom nariadil vo veci verejné zasadnutie a následne vyhlásil uznesenie, ktorým zrušil rozsudok súdu I. stupňa podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil trestnú vec obžalovaného Okresnému úradu v Topoľčanoch, odboru všeobecnej a vnútornej správy, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok, keďže tak mal urobiť už súd I. stupňa.

Trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. spácha ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. a § 127 ods. 3 Tr. zák. spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha taký čin na chránenej osobe - osobe vyššieho veku, t.j. staršej ako 60 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Jedným zo zákonných znakov prečinu výtržníctva v zmysle § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. ako i prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. je, že páchatel' fyzicky napadne iného a tým sa dopustí hrubej neslušnosti na mieste verejnosti prístupnom pri súčasnom spôsobení ublíženia na zdraví. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za akýkoľvek prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 § 10 Tr. zák. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nie nepatrná (materiálny korektív).

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom, neporušiac žiadne z ustanovení Trestného poriadku. Napriek tomu sa dostatočne nezaoberal všetkými skutkovými okolnosťami prípadu, tieto nesprávne právne vyhodnotil, keď uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal dostatočným spôsobom preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako ho upravil v skutkovej vete napadnutého rozsudku a že týmto obžalovaný naplnil všetky formálne i materiálne znaky žalovaných prečinov.

V prvom rade je potrebné prisvedčiť námietkam obhajoby, že skutok, ako bol ustálený súdom I. stupňa, nebol vôbec preukázaný. Najmä pokiaľ ide o spôsob ublíženia na zdraví poškodenému spočívajúci v konaní obžalovaného, ktorý mal „opakovane päšťou do tváre udrieť“ poškodeného. Táto skutočnosť nevyplýva ani z výpovede obžalovaného, ani poškodeného a rovnako ani z lekárskeho správ a znaleckých posudkov. Krajskému súdu tak nie je zrejmé, z čoho vychádzal pri ustáľovaní priebehu skutkového deja. Poškodený od začiatku konania uvádzal, že bol obžalovaným napadnutý odzadu do temena hlavy, čo je evidentné jednak z jeho výsluchov ako i prvotnej lekárskej správy o jeho vyšetrení.

Pokiaľ ide o právne úvahy súdu I. stupňa, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky žalovaných trestných činov, s touto argumentáciou sa nadriadený súd nestotožňuje a poukazuje na to, že súd I. stupňa sa dôsledne nezaoberal tým, či daný skutok je trestným činom a opomenul prihliadnúť na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák., t.j. či daný skutok napĺňa nielen po formálnej ale i materiálnej stránke znaky trestného činu. Nesprávne potom dospel k záveru, neprihliadnuc na materiálne korektív definovaný v tomto ustanovení Trestného zákona, že s ohľadom na stupeň závažnosti skutku, tento presahuje závažnosť nepatrnú a posúdil ho ako trestný čin.

Krajský súd naopak s ohľadom na spôsob vykonania činu, jeho druh a povahu, ako aj správanie poškodeného, následky konania obžalovaného, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (miesto, čas a pohnútky obžalovaného) dospel k záveru, že pokiaľ ide o výtržníctvo ako i ublíženie na zdraví, nejde o prečin s poukazom na § 10 ods. 2 Tr. zák.

V kontexte vyššie uvedených skutočností, je nutné zohľadniť spôsob vykonania činu, keď sa jednalo o konanie obžalovaného potom ako bol bezdôvodne napadnutý poškodeným, ktorý sám na mieste verejnosti prístupnom ho fyzicky napadol, len s tým rozdielom, že mu nevzniklo žiadne zranenie. Obžalovaný, doposiaľ bezúhonný občan, iba nesprávne reagoval na útok zo strany poškodeného, keď prekročiac medze nutnej obrany, keďže jeho útok nasledoval na poškodeného až potom, ako útok poškodeného bol ukončený, fyzicky napadol poškodeného. S ohľadom však na uvedené okolnosti predchádzajúce skutku, ako i skutočnosť, že ihneď po incidente obžalovaný sám privolať políciu a skutočnosť, že poškodený v minulosti neustále ubližoval rodine obžalovaného, najmä jeho maloletému synovi, o čom svedčili jednak svedecké výpovede svedkov ako i správa obecného úradu, a tiež doložené priestupkové konania poškodeného a v konečnom dôsledku i skutočnosť, že poškodený už bol právoplatne odsúdený v inom trestnom konaní za spáchanie nebezpečného vyhrážania voči obžalovanému, sa obžalovaný uvedeným konaním síce dopustil žalovaných trestných činov a spôsobil ublíženie na zdraví poškodenému opísané v žalovanom skutku, nemožno však závažnosť jeho konania posúdiť vyššiu ako nepatrnú.

Taktiež je potrebné zohľadniť, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, priestupky spáchal iba na úseku cestnej premávky a z miesta bydliska je kladne hodnotený, na rozdiel od poškodeného. Taktiež z predložených listín vyplýva, že obžalovaný sa pokúsil riešiť konflikty s poškodeným v minulosti aj zmierlivou cestou za pomoci právneho zástupcu i obce, avšak nedošlo k žiadnej náprave.

Nebagatelizujúce konanie obžalovaného je potrebné nazerať na spáchanie predmetného skutku aj v týchto širších súvislostiach, prihliadnuc i na skutočnosť, že krajský súd nemal, ani po odstránení vytknutých nedostatkov, preukázaný presný spôsob spáchania skutku obžalovaným, hoci je zrejmé, že zranenia poškodeného vznikli preukázateľne v dôsledku jeho konania dňa 2. 3. 2016, ktorého sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti vyhodnotil správanie obžalovaného ako jednorazové konanie, akýsi exces z inak riadne vedeného života.

V konečnom dôsledku krajský súd prihliadol i na pohnútku obžalovaného, ktorou nebol priamy úmysel ublížiť poškodenému na zdraví, ale išlo skôr o neadekvátnu reakciu vyvolanú predchádzajúcim útokom zo strany poškodeného. Poukazujúc na to, že sa jednalo o ojedinelý skutok obžalovaného, vyhodnotiac aj všetky vyššie uvádzané skutočnosti, skutok sám o sebe nebol podstatne závažný a nebezpečný pre okolie.

Nie každé fyzické napadnutie občana a ublíženie na zdraví, i keď sa ho páchatel dopustil na mieste verejnosti prístupnom, musí vždy naplňovať skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1

písm. a/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. aj z pohľadu materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák.

V týchto súvislostiach potom nadriadený súd vyhodnotil závery súdu I. stupňa, ktorý neaplikoval dôsledne ustanovenia Trestného zákona, keď opomenul vyhodnotiť skutok aj s poukazom na materiálny korektív, za nesprávne. Preto podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a sám rozhodol podľa § 280 ods. 2 Tr. por. tak, že trestnú vec obžalovaného postúpil Okresnému úradu Topoľčany, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

Vzhľadom k týmto vyššie uvedeným skutočnostiam bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.